

nr. 66 / 11 – 24 ianuarie 2015 - apariție bilunară

DIMITRIOS

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poșta

www.sfantuldumitruropa.ro

<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>

CVÂNTUL SĂPTĂMÂNII

Unde vă grăbiți?

pr. paroh Mihai Gojgar

Vizita pastorală de Bobotează îmi prilejuiește de fiecare dată întâlniri frumoase, cu oameni, lucruri sau sentimente. Persoane zămbitoare sau înlăcrimate, credincioase ori înnegurate, ospitaliere sau mai puțin comunionale, toate adaugă ceva în orizontul pastorației mele.

Cei care ne-au deschis ușa au fost bucuroși că preotul le-a trecut pragul casei. Prin ritualul sfințirii, casele sunt încredințate purtării de grijă a lui Dumnezeu. Fără binecuvântare, ca și omul nebotezat, locuința rămâne vulnerabilă lucrării diavolului.

Poate vă întrebați, totuși, de ce se întâmplă necazuri și în casele celor buni, ori în mănăstiri și biserici, în așezăminte social-filantropice. Dacă ele au fost binecuvântate de Sus, de ce se petrec astfel de lucruri? Ei bine, chiar și necazurile sunt depășite și înțelese în mod diferit. Boala, suferința, sărăcia, ori evenimentele triste nu sunt pedepse întotdeauna. Au aspect de lecții în imensa și imposibil-de-aprofundat înțelepciune divină. Ne scapă motivele, dar nu trebuie să ne scape ajutorul Mântuitorului în astfel de clipe. Sprijinul Lui ne face să vedem lumina speranței. De necazuri nu scapă nimeni, dar modul în care trecem peste ele ni-l transpune sau ne opacizează vederea lui Dumnezeu. „Domnul îl ceartă pe cel pe care-l iubește și-l bate pe fiul căruia-i poartă de grijă” (Proverbe III, 12).

În căldărușa în care se afundă busuiocul se află Agheazmă Mare, apă sfințită în urmă cu un an la Bobotează. În rugăciunile din rânduiala Praznicului Botezului Domnului, preoții se roagă ca apa să fie „izvor de nestricăciune, dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, diavolilor pieire, îndepărtare puterilor celor potrivnice, plină de putere îngerească”. În același timp, cei ce sunt atinși de apa sfințită, în casele lor, sau o vor gusta, primesc „sfințire, sănătate, curățire și binecuvântare”. Apa și busuiocul nu au efecte magice. Puterea lor dumnezeiască se activează prin credința fiecăruia, și nu prin ascunderea unui fir de busuioc sub pernă, stropirea insistentă a borcanelor cu murături ori a seif-ului familiei.

Vizita a avut și are, de fiecare dată, și un scop misionar. Pe unii îi cunosc acum, și îi invit să

descopere biserica de care aparțin. Pe alții îi recunosc după figură, însă legăturile sunt firave; și pe ei îi chem însă la o revedere în biserică. De ce mulți regretă că nu au ajuns mai des în Casa lui Dumnezeu? Și de ce se întâmplă asta an de an? Ce îi oprește, până la urmă? Nu i-am bănuț niciodată că ar fi duplicitari, falși, mincinoși, ci doar slabi în credință și miopi în a simți și vedea dorul sufletului. Inima noastră îl caută neîncetat pe Dumnezeu, așa cum minunat spunea Fericitul Augustin (*Făcutu-ne-ai căutători spre Tine, Doamne, și neliniștită este inima mea până se va odihni întru Tine*). Simt bucuria unora, o bucurie reală, efervescentă, plină de dragoste. Îi văd cum ne îmbie la o felie de cozonac, un pahar cu vin sau măcar la încă 10 minute. „Dar unde vă grăbiți?”, auzim frecvent după refuzul cât se poate de politicos al bucatelor apetisante. Nu ne grăbim, neapărat, nu acesta e cuvântul, ci urmăm un drum, un traseu, o rânduială. Și apostolii erau permanent în mișcare. Este timpul vestirii, nu al adăstării, al odihnei. Dar aceeași întrebare o pot adresa și eu: *unde vă grăbiți* în cursul anului de nu treceți niciodată să ne vedem? *Unde vă grăbiți* după serviciu, de nu vă opriți un sfert de ceas să schimbăm două vorbe? *Unde vă grăbiți* duminică dimineață, de nu puteți, înainte de a face piața, să fiți în comuniune cu noi, o oră din cele 168 ale săptămânii, la Sfânta Liturghie?

Poate că sunt cuvinte grele. Dar vă transfer și dumneavoastră o parte din trăirile mele. Pentru că gândurile nu sunt încărcate de judecată, de condamnare, ci de înțelegere, afecțiune și dorința unei relații apropiate. Revista *Dimitrios* ajunge aproape la toți enoriașii parohiei. Ei bine, având în vedere că Boboteaza a trecut, poate că articolul trebuia scris înainte de vizită. Poate îl vom relua spre sfârșit de an. Dar... sfințirea caselor credincioșilor, timpul unei discuții, abordarea problemelor duhovnicești, ori liniștirea unor frământări familiale pot fi prilejuate și de sfeșanie. Oamenii se înghesuie în martie. Nu faceți așa! Timpul potrivit pentru sfințire și sfințenie este azi. Nu mâine, peste o lună ori un an. Nu amânați! Am fost bucuros și sunt bucuros să vă întâlnesc în căminele dvs., dar împăcarea va veni atunci când vom fi împreună în împărtășirea dintr-un singur Potir, la Sfânta Liturghie. Finalul acestui text este o invitație limpede la o mai bună cunoaștere reciprocă, la o apropiere atât de mare, încât să dispară întrebarea „Unde vă grăbiți?”. De ambele părți.

REDESCOPERIREA UNUI MOMENT ÎNSEMNAȚ

- 24 IANUARIE 1862

Filip Scarlat

Îmi place să mă prezint ca fiind din prima capitală a Țării Românești. Desigur că această precizare aduce zâmbete sau uimire pe chipurile celor din jur. Câți dintre noi mai sunt pasionați de istorie astăzi? Pentru unii, ea reprezintă doar un șir de numere, de date, de evenimente fără sfârșit, dar, pentru cei pasionați, istoria este frumoasa oglindă a trecutului care ne face să înțelegem viitorul. Anii 1859 și 1918 reprezintă pentru majoritatea datele cele mai importante ale istoriei noastre, dar vom vedea că și anul 1862 este la fel de important.

Unirea era înfăptuită la 24 ianuarie 1859, prin dubla alegere a domnitorului în cele două principate, Moldova și Țara Românească. Dubla alegere a lui Cuza a stârnit entuziasm în rândurile românilor, însă Principatele se aflau într-o situație delicată în plan internațional. Domnitorul a declanșat o campanie diplomatică susținută pentru recunoașterea de către marile puteri a evenimentului istoric petrecut la 24 ianuarie 1859, convins fiind că, până la urmă, noul stat va obține statutul solicitat, iar alegerile vor fi recunoscute. Perspectiva pentru înfăptuirea României moderne era deschisă, astfel că, la 22 ianuarie 1862, a fost format primul guvern unic, condus de Barbu Catargiu, pentru ca, două zile mai târziu, să își deschidă lucrările prima Adunare Legislativă unică, București devenind oficial capitala întregii țări. Chiar dacă data de 24 ianuarie 1862 a fost aleasă simbolic, fiind o celebrare a trei ani de la dubla alegere, însemnătatea ei este sugerată de semnificația sa istorică: primul Parlament unic al României moderne și nominalizarea Bucureștilor drept capitală a României.

Orașul București devenise capitala Țării Românești în 1659 în timpul domniei lui. Noul statut de capitală a României a adus orașului un ritm rapid de dezvoltare sub toate aspectele: străzile din oraș se pavează cu granit, piatră cioplită și piatră de râu, se construiesc trotuare pietonale pe străzile principale, se amenajează, se înființează gimnaziile Lazăr și Matei Basarab, Școala de Belle-Arte, se amenajează noi piețe și grădini publice, se construiește prima linie de cale ferată dintre și, se pune piatra de temelie a Azilului Elena Doamna pentru fete orfane.

În 1859, după Unirea celor două principate românești, municipalitatea Bucureștilor menține în continuare ca emblemă a orașului însăși stema țării: scuturile acolate ale Munteniei și Moldovei, timbrate de coroana domnească. După 1862, apare și cercul simultan cu reprezentările heraldice prezentate anterior, o nouă emblemă a Bucureștilor cu elemente specifice, deosebite de cele ale stemei țării: o pecete circulară ce înfățișează un personaj feminin drapat, purtând pe cap o coroană murală cu cinci turnuri și ținând în mâna dreaptă o balanță cu talgerele în echilibru iar în cea stângă, un corn al abundenței din care ies spice și flori; în partea de jos este înscris anul 1862 și legenda în caractere latine: *Municipalitatea Capitalei României București*.

Tot din anul 1862 datează și prima imagine panoramică a Capitalei, realizată de către fotografii Carol Popp de Szathmary. Imaginea, realizată din Turnul Colței, făcea parte din albumul pe care acesta l-a dăruit Elenei Cuza, în 1863, în același an în care a primit titlul de fotograf al Curții.

De altfel, încă din 1859, Mihail Kogălniceanu susținea într-un discurs ideea stabilirii capitalei la București: „Nu, domnilor, nici Iasi, nici orice alt oraș nu va pierde prin facerea Unirii sau prin statornicirea Bucureștilor de capitală a Principatelor Unite. Orașul București este de seculi făcut pentru ca să fie capitala României. Aproape de arterul principal al comerțului, al bogăției Principatelor Unite, Dunărea, pe drumul cel mare al Occidentului către Orient, cu o populațiune numeroasă, compactă și eminentă românească. Bucureștiul este apoi singurul oraș care are elementul cel mai puternic al unei țări, clasa sau starea de mijloc. Nicăierea, în nici un alt oraș al României, nu esista un centru de lumini mai mari, un popor cu aspirațiuni mai naționale și mai liberale, un spirit public mai neatârnat”.



SFÂNTUL CUVIOS ANTONIE CEL MARE – ÎNTEMEIATORUL MONAHISMULUI

Monica Damian

Pe data de 17 ianuarie îl prăznuim pe Sfântul Cuvios Antonie cel Mare (251 - 356), a cărui icoană se află în Biserica Sfântul Dumitru- Poștă.

Provenind dintr-o familie înstărită de neam egiptean, Sfântul Antonie cel Mare a deprins calea credinței, mergând foarte des la biserică. După moartea părinților săi, fiind de 18 sau 20 de ani, a auzit cuvintele Mântuitorului din Evanghelie (Matei 19, 21): Dacă voiești să fii desăvârșit, du-te, vinde averea ta, dă-o săracilor și vei avea comoară în cer; după aceea, vino și urmează-Mi. Urmând îndemnul evanghelic, tânărul Antonie împarte averea săracilor și se retrage într-o colibă de la marginea satului natal, sub povățuirea duhovnicească a unui anahoret, dorind să urmeze o viață pustnicească. În acești ani practică asceza aspră constând în post, rugăciune și lupta cu ispitele, culegând merinde pentru suflet din învățăturile și modul de viețuire al unor bătrâni înțelepți ca o "albină înțeleaptă", așa cum ne spune Sfântul Atanasie în lucrarea



Viața Sfântului Antonie. La vârsta de 35 de ani se mută în locul numit Pispir, într-o cetățuie părăsită, dorind locurile cât mai izolate pentru dobândirea desăvârșirii duhovnicești. După 20 de ani petrecuți în singurătate, Sfântul Antonie îi primește pe cei care doreau să primească sfat, devenind părintele spiritual al multor călugări. Sfântul Antonie a trecut la Domnul la vârsta de 105 ani.

Învățătura Sfântului Antonie cel Mare este cunoscută din: cele șapte Scrisori pe care Sfântul le-a scris de-a lungul timpului diferitelor comunități monastice; din Învățătură despre viața morală a oamenilor și despre buna purtare (în 170 de capete), care se găsește în primul volum din Filocalie, din Viața Sfântului Antonie și din cele 38 de cuvinte de duh sau apoftegme cuprinse în Patericul Egiptean. Sfântul Antonie ne povățuiește: învățați-vă cu smerenia, căci ea acoperă mulțime de păcate, smerenia fiind cea care trece prin toate mrejele vrăjmașului întinse pe pământ, așa cum sună una dintre apoftegmele Sfântului. A avut ca exemplu modelul Sfântului Ilie Tesviteanul, parcurgând succesiv treptele ascetice ale nevoinței și fiind întăritor duhovnicesc al lumii prin rugăciunile sale către Mântuitorul Iisus Hristos, așa cum ne spune și troparul: "Asemănându-te obiceiurilor râvnitorului Ilie și urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre". Deși nu a fost un om învățat, Dumnezeu l-a înzestrat cu o înțelepciune deosebită, fiind povățuitor pentru mulți călugări. Când veneau la el filozofii din Egipt să-l ispitească, el le spunea: "Dacă ați venit către un nebun, deșartă este osteneala voastră, iar dacă mă socotiți pe mine un înțelept, ..., faceți-vă precum sunt eu, că eu sunt creștin". "Căruia mintea îi este sănătoasă, nu-i este nevoie de carte" ne spune Sfântul Antonie.

Din Viața Sfântului Antonie, în care sunt prezentate diferitele lupte pe care le ducea Sfântul cu diavolul ispititor (părerea de rău pentru averile împărțite săracilor, aducerea aminte de sora lui pe care a lăsat-o printre străini, gândurile întinate), aflăm că smerenia, rugăciunea, postul sunt armele de biruință asupra diavolului, rămânând ca exemplu pentru mulți asceți.

ȘTII SĂ AJUȚI FĂRĂ SĂ CHELTUI NICI UN LEU?

Da, ne-ai ajutat atunci când ți-am cerut-o, ba chiar și când nu ți-am solicitat aceasta. Acum îți indicăm o variantă de a sprijini fără să mai cheltui din buzunarul tău. Da, e posibil.

Ne adresăm firmelor plătitoare de impozit pe profit (cota de impozit 16%). Se scade din impozitul pe profit datorat la bugetul de stat, suma aferentă în limita a 3 la mie din cifra de afaceri, dar nu mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

Începând cu 01.01.2014 sumele care nu sunt scăzute din impozitul pe profit se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestor sume se va efectua în ordinea înregistrării acestora, în aceleași condiții, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

Așadar, un formular la contabilitate și această redirectionare se face simplu. Nu vă costă nimic. În cazul în care nu doriți sau nu puteți să sponsorizați activitățile noastre sociale și culturale în acest mod, poate veți găsi de cuviință să faceți cunoscut demersul nostru. Mai multe activități le puteți vedea pe pagina de facebook a Bisericii (<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>), ori în paginile revistei noastre parohiale.

Cu mulțumiri pentru tot ajutorul oferit până acum,

Pr. Mihai Gojgar,

Paroh - Biserica Sf. Dumitru Poștă

24 IANUARIE 1859: MICA UNIRE

Anton Dorneanu

Unirea celor două principate Moldova și Țara Românească a fost un proces început în 1848 când s-a realizat uniunea vamală în timpul domnitorilor Mihai Sturdza și respectiv Gheorghe Bibescu. După alegerea în unanimitate, la 5 ianuarie 1859, ca domnitor al Moldovei a lui Alexandru Ioan Cuza, a urmat alegerea sa tot în unanimitate și în Țara Românească, la 24 ianuarie 1859.

Marile puteri de atunci, Imperiul Otoman și Austro-Ungar, considerau dubla alegere drept o încălcare a Convenției de la Paris din 1858, însă românii au știut să profite de faptul că în respectivul document nu era prevăzut ca domnii aleși în cele două principate să fie persoane diferite.

În 1862 Alexandru Ioan Cuza a unificat Parlamentul și Guvernul, realizând astfel unirea politică, iar după înlăturarea sa de la putere în 1866, unirea a fost consolidată sub conducerea regelui Carol I. Prin Constituția adoptată la 1 iulie 1866, Principatele Unite devin oficial România. La 1 decembrie 1918 s-a înfăptuit Marea Unire, românii știind și de această dată să profite de conjunctura internațională. Deși scurtă, domnia lui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) a fost o perioadă de mare dezvoltare a României moderne.

Șirul de reforme inițiate de Cuza și venirea la conducerea țării a regelui Carol I, care se bucura de sprijinul altor două puteri ale vremii Prusia și Franța, a făcut ca Mica Unire să fie un act ireversibil.

Prin recunoașterea Unirii depline, crearea primului parlament unic al României și al primului guvern unitar, adoptarea primei constituții românești, reforma electorală, reforma agrară, reforma învățământului, Alexandru Ioan Cuza a pus bazele dezvoltării României moderne.

Începând din acest an 24 ianuarie este declarată sărbătoare națională, conform unei legi adoptate de Parlamentul României anul trecut.



**Vă invităm să
urmăriți pagina de
facebook Revista
Dimitrios,**



<https://www.facebook.com/RevistaDimitrios>, editată de Biserica Sf. Dumitru Poștă. Zilnic postăm pentru dvs. cuvinte de folos, evenimente istorice, culturale, acțiuni social- filantropice, sărbători din viața Bisericii Sf. Dumitru-Poștă. Prin intermediul acestei pagini precum și a site-ului <http://sfantuldumitruposta.ro/>, ne dorim să vă fim aproape, să formăm o comunitate vie și dinamică.

Școala de duminică - de la ora 18 (se reia pe 11 ianuarie)

Parohia Sf. Dumitru Poștă, Paraclis Universitar, a deschis un nou ciclu de cateheze, Școala de duminică. Catehezele, lecții de religie și teologie, se adresează adulților. Studiu biblic, aspecte practice ale prezenței în Biserică, filme creștine, dialoguri pe teme actuale și multe altele vor fi în atenția noastră în fiecare duminică între orele 18-20.

Contribuția anuală a credincioșilor Parohiei Sf. Dumitru-Poștă este de 100 de lei. Persoanele cu dificultăți materiale sunt scutite. Această contribuție anuală este folosită în special pentru plata utilităților.

Serile catehetice - luni de la ora 18

PROGRAM CATEHETIC 2015

- 12 ianuarie – Domnul Hristos, modelul suprem de propovăduire
- 19 ianuarie – Recunoștința, o formă a smereniei
- 26 ianuarie – Entuziasmul și râvna în credință
- 2 februarie – Întâmpinarea Domnului – bucuria întâlnirii cu Dumnezeu



**Biserica Sf. Dumitru –
Poștă
Str. Franceză Nr.1 Sector 3,
București
0727 394 631**

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar
Redactor-șef: Teodora Popțean
Tehnoredactare: Emanuel Tudor
Distribuție: Mihaela Iancu

Tipar:



Adresa (punct de lucru):
Strada Economu Cezărescu nr. 45, sector 6,
București